

város életét és fejlődését a bányá határozta meg. A bányászat válsága, a közelmúlt gyökeres társadalmi változásai új helyzetet teremtettek, amelyben több éves átmeneti időszak után sikerült meggyőzni a város vezetőit, hogy „ugyan a jövő már nem a bányászatról szól, de a több mint 100 éves bányászok olyan értékeket teremtett, olyan alapokat rakott le, amelyen egy korszerű és dinamikus városfejlesztés megvalósítható. Ezért nem megtagadni kell a múltat, hanem tiszteletben tartani és eredményeit elismerni. E szemlélet elfogadtatásában a helyi BDSZ és több bányászati hagyományőrző szervezet mellett nagyon sokat tett az OMBKE Tatabá-

nyai Szervezete is. Nagy öröm számunkra, hogy a város közgyűlése az első csille szén kitermelésének 120., és Tatabánya várossá válásának 70. évfordulója közötti időszakot „Jó szerencsét!” emlékvénekn nyilvánította.

Az emlékvéne látványos nyitógálája 2016. december 22-én zajlott le több ezer résztvevővel. 2017-ben a tervezett rendezvények közül az alábbiak az OMBKE tagságának érdeklődésére is számot tarthatnak:

Április 7. A „Jó szerencsét!” köszöntés emléknapiján szakmai konferencia és időszaki kiállítás megnyitója a Tatabányai Múzeumban

Április 8–9. József Attila országos vers- és prózamondó verseny bá-

nyász alkotók műveiből és bányászati tárgyú alkotásokból

Május 27. Az OMBKE 107. küldöttgyűlése

Június 9–11. I. Kárpát-medencei Bányavárosok Találkozója (programjáról később adunk tájékoztatást)

Augusztus 31. Országos Bányásznap

Szeptember 1. Nyitott szakestély

Október 8. Ünneplés zárógála

A város elkészítette és levédette a Jó szerencsét! és a Vadorzó márkanévű sörreceptúrát, és támogatja egy városi sörfőzde létrehozását.

OMBKE Bányászati Szakosztály Tatabányai Szervezete

KÖSZÖNTÉSEK

Tisztelt Olvasók, tisztelt Tagtársak!

2012-ben úgy döntöttünk, hogy minden év elején a 70 év feletti kerek születésnapot ünneplő tagtársainkat nevük felsorolásával köszöntjük lapunkban.

A 70. évet ebben az évben betöltő tagtársainknak, akiket születésnapjukon először köszönhetünk ezen a módon, felkérő levelet küldtünk, hogy nekik a korábbi gyakorlat szerint rövid életútjuk és fényképük közlésével is gratulálhassunk.

Természetesen továbbra is lehetőséget adunk arra, hogy a szakosztályok vezetősége és a lapba író szerzők a nevezetes születésnapot ünneplő tagtársainkról interjú formájában megemlékezzenek.

Balázs Tamás felelős szerkesztő

2017-ben jubiláló tagtársainknak szeretettel gratulálunk, további jó egészséget és még sok békés, boldog évet kívánunk!

95. születésnapját ünnepli

Rempört Zoltán dr. Vaskohászati Szakosztály

90. születésnapját ünnepli

Kovács Dezső dr. Öntészeti Szakosztály
Ádám János dr. Fémkohászati Szakosztály

85. születésnapját ünnepli

Matura Ferenc Vaskohászati Szakosztály
Kúti István dr. Vaskohászati Szakosztály
Szabó László Fémkohászati Szakosztály
Szende György Öntészeti Szakosztály
Szili Sándor dr. Öntészeti Szakosztály
Kocsis István Fémkohászati Szakosztály
Karancz Ernő József Öntészeti Szakosztály
Martos István Fémkohászati Szakosztály
Szarka Gyula dr. Egyetemi Osztály
Mikus Károly Öntészeti Szakosztály
Machata Béla Fémkohászati Szakosztály

80. születésnapját ünnepli

Földesi Gyula Öntészeti Szakosztály
Rédei András Vaskohászati Szakosztály
Fiumei Attila Vaskohászati Szakosztály
Solymosi Tibor Öntészeti Szakosztály
Mucs Béla Fémkohászati Szakosztály
Novák Sándor Fémkohászati Szakosztály
Loy Árpád Vaskohászati Szakosztály
Hercsik György Vaskohászati Szakosztály
Babus Gyula Vaskohászati Szakosztály
Árkovits Elemér Öntészeti Szakosztály

75. születésnapját ünnepli

Nyitray Dániel dr. Vaskohászati Szakosztály
Simon Béla Vaskohászati Szakosztály
Clement Lajos Fémkohászati Szakosztály
Vida Zoltán Öntészeti Szakosztály
Horváth Gábor Öntészeti Szakosztály
Lőrinczi József Vaskohászati Szakosztály
Horváth Ákos dr. Vaskohászati Szakosztály

Tóth Lajos Attila dr.
Böröndy Istvánné
Leszl Bélané
Sas István
Rózsa Sándor
Szentváry Béla
Nagy Gábor
Pétervári Imréné
Hajnal János
Diósi János

Egyetemi Osztály
Vaskohászati Szakosztály
Vaskohászati Szakosztály
Fémkohászati Szakosztály
Fémkohászati Szakosztály
Öntészeti Szakosztály
Vaskohászati Szakosztály
Fémkohászati Szakosztály
Öntészeti Szakosztály
Fémkohászati Szakosztály

Antal Ferenc
Kovács Istvánné
Tóth László
Németh Sándor dr.
Temesszentandrás Guidó
Scheffler Klára
Oláhné Hornyák Veronika
Dávid János
Zupkó István dr.
Vadász József
Sáfár Lászlóné
Dúl Jenő dr.
Ládai Balázs dr.
Longa Péter
Holdampf Attila
Sápi Lajos
Czomba Imre
Schlégel Miklós dr.
Sándor Péter dr.
Marczis Gáborné dr.
Cseh Kálmán

Fémkohászati Szakosztály
Fémkohászati Szakosztály
Vaskohászati Szakosztály
Fémkohászati Szakosztály
Fémkohászati Szakosztály
Vaskohászati Szakosztály
Fémkohászati Szakosztály
Fémkohászati Szakosztály
Egyetemi Osztály
Fémkohászati Szakosztály
Vaskohászati Szakosztály
Egyetemi Osztály
Öntészeti Szakosztály
Fémkohászati Szakosztály
Fémkohászati Szakosztály
Fémkohászati Szakosztály
Öntészeti Szakosztály
Fémkohászati Szakosztály
Vaskohászati Szakosztály
Vaskohászati Szakosztály
Vaskohászati Szakosztály

70. születésnapját ünnepli

Sillinger Nándor dr.
Szabó Ferenc
Jagicza István
Virág Ferenc ifj.
Majoros Mária
Kopasz László
Villányi Károly
Horváth János dr.

Fémkohászati Szakosztály
Fémkohászati Szakosztály
Öntészeti Szakosztály
Öntészeti Szakosztály
Fémkohászati Szakosztály
Vaskohászati Szakosztály
Vaskohászati Szakosztály
Vaskohászati Szakosztály
Fémkohászati Szakosztály

70. születésnapját ünnepelte

Rudolf Lajos 1946. augusztus 25-én született Mosonmagyaróváron.

A dunaújvárosi technikum elvégzése után 1969-ben a Nehézipari Műszaki Egyetem Kohómérnöki Karán szerzett öntész oklevelet, Nándori Gyula professzornál. Az Öntészeti Tanszéken 1966–69 között tanszéki hallgatói alkalmazott volt.

A Mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Gépgyár (Kühne) öntödei műszaki osztályvezetője volt 1970-től 1981-ig, utána ugyanott, a Rába Magyar Vagon-és Gépgyár melegüzemi fejlesztésén fejlesztómérnöki feladatokat látott el, majd 1996-ig különböző vezető beosztásokat töltött be. 2001–2016-ig a MOTIM-nál üzemmérnökként dolgozott. 2016-tól végleges nyugdíjba vonult.

Nős, három gyermeke van.

Az OMBKE-nek – megszakításokkal – 1966 óta tagja. Nagy tisztelettel emlékszik vissza Ferencz Istvánra, aki szakmai, baráti és emberi tulajdonságaiban kiemelkedő volt.

Horváth Tamás 1946-ban született Kapuváron. A középiskolát Sopron-

ban végezte el, majd egy évig segéd munkásként dolgozott. 1966-ban eredményes felvételi vizsgát tett a Nehézipari Műszaki Egyetemen. 1971-ben szerzett diplomát a Kohómérnöki Kar alaktástechnológiai szakán.

Az egyetem befejezése után a Dunai Vasmű Hideghengerművénél helyezkedett el. Először gyakornokként, majd alapanyag-programosként dolgozott a Termelési Osztályon. 1973-tól a Technológiai Főosztály állományában fejlesztőtechnológusi, majd hideghengersori technológusi munkakörben dolgozott.

A 70-es évek végén egy szakmai kitérő következett, aminek az adott aktualitást, hogy megkezdődött a felkészülés a konverteres acélgyártásra. A konverteres acélmű építése és indítása idején az LD-acélgyártás technológusi feladatait látta el a Technológiai Főosztályon.

1982-ben egy átszervezést követően visszakerült a Hideghengerműhöz technológiai csoportvezetőnek. 1985-ben kinevezték a Hengermű Műszaki Osztály vezetőjévé. 1986-tól ismét a Hideghengermű állományába került, ahol vezető technológusként aktív részese volt a Hideghengermű 1988-

1990-es rekonstrukciója levezénylésének. Ezt követően gyárrezlegvezetői, majd gyárvezető helyettes műszaki vezetői munkakört töltött be.

1992-ben az osztrák-magyar vegyesvállalatként megalakult DWA Hideghengermű Kft.-nél minőségbiztosítási főmérnök lett, és irányította a Hideghengermű ISO 9002, majd az ISO 9001 szerinti tanúsítására való felkészülését. 2001-től 2006-os nyugdíjazásáig a korábbi minőségirányítási funkciót is megtartva műszaki-technológiai főmérnökként dolgozott a DWA-nál.

2007–2008-ban műszaki szakértőként közreműködött a Hideghengermű újabb főberendezéseinek, a sósavas pácolósor és az 1760-as hengerállvány telepítésénél.

Dr. Sillinger Nándor Kálmán 1947. január 1-jén született a Zala megyei Bókaházán. Az általános iskolát szülőfalujában – négyosztályos osztatlan tagozatban – végezte, majd felvételt nyert a Veszprémi Vegyipari Technikum színesfémipari tagozatára. Miskolcon szerzett vas- és fémkohómérnöki oklevelet 1970-ben.

Az Ajkai Timföldgyár és Alumí-

niumkohóban technológus mérnöki, kohó műszaki osztályvezetői, majd formaöntőde gyárrészlegvezetői munkakörököt töltött be. 1983–1991 között a Magyar Alumíniumipari Tröszt vezérigazgató-helyettese, párhuzamos munkakörként 1986–1990 között az Alumíniumipari Tervező és Kutató Intézet vezérigazgatója volt. A Tröszt 1991. évi társasági átalakulását követően a Hungalu Rt.-ben stratégiai-, majd privatizációs igazgatóként dolgozott 1996-ig. 1997–1998 között a MAL Magyar Alumínium Termelő és Kereskedelmi Részvénytársaság fejlesztési igazgatója, 1998 szeptemberétől a cég vezérigazgatója volt 2006. évi nyugdíjba meneteléig.

1984-ben műszaki doktori, majd 2000-ben műszaki tudomány kandidátusa címet szerzett. Három felnőtt gyermek édesapja, illetve öt unoka nagyapja.

Szabó Ferenc 1947. január 5-én született a Nógrád megyei Héhalom községben, az általános iskolát is ott végezte. 1961-től 1964-ig Hatvanban szerezte meg az elektroacél-olvasztár szakmunkás bizonyítványt. Ezután a csepeli Kossuth Lajos öntő- és gépipari technikumba járt, ahol 1969-ben kapott öntőipari technikus oklevelet, majd a Dunaújvárosi Főiskolán 1976-ban metallurgus üzemmérnök oklevelet szerzett.

1961-től 1964-ig a Fémtermia vállalatnál volt ipari tanuló. Megtanulta a ferroötvözetek és a magnézium gyártását elektrotermikus és fémtermikus módszerekkel. 1964-től a Metallochemia vállalatnál dolgozott mint olvasztár.

A technikum és főiskola elvégzésével a szakmai előmenetele is változott

a vállalatnál. A kohászati laboratóriumban volt laboráns, majd a műszaki osztályon kísérlet-kutatással foglalkozott. 1970-től művezetőként, majd 1977-től kohászati üzemvezetőként dolgozott 10 éven át.

1987–1994 között a Metalloglobusnál öntődei osztályvezető volt.

1994-ben feleségével megalapították a Glob-Metal Kft.-t, ahol 50%-ban tulajdonos és műszaki vezető. A cég forrasztóóngyártással és hulladékfeldolgozással, finomítással foglalkozik. Az ólomfeldolgozás területén sugárvédelmi és műszaki öntvényeket, ón- és ólomlemezgyártást folytat.

1970-től az OMBKE tagja, és ottani tevékenységéért 2011-ben OMBKE-plakett kitüntetést kapott.

Kopasz László 1947. március 6-án született Pápán. Az általános iskola befejezése után a veszprémi Vegyipari Technikumban színesfémipari technikusként végzett. Dunaújvárosba került, ahol kohász, majd alakítás-technológus üzemmérnöki oklevelet szerzett.

40 évig a jelenlegi ISD-Dunaferr Zrt.-nél, illetve elődeinél különböző technológiai területeken – üzemtechnológusi, üzemmérnöki, üzemvezetői, vállalati termelésirányítói, műszaki vezetői, főmérnöki és szakértői – munkakörökben dolgozott. A betöltött szakterület függvényében a Magyar Értékelemző Társaság, valamint a GTE és a BME Mérnöktovábbképző Intézetei továbbképzőin tanult tovább.

Későbbi szakirányú tevékenységét meghatározta, hogy a Vasmű Darabáru-horganyzó, az Acélszerkezeti tűzihorganyzó és Magyarország első Sendzimir szalaghorganyzó telepítésében és beüzemelésében vett részt.

Jelenleg a Magyar Könnyűszerkezeti Egyesület magántagja, a Magyar Tűzhorganyzók Szervezete vezetőségi, valamint a Szakmai Bizottság tagja és a dunaújvárosi OMBKE vezetőségének tagja. 15 éve a Magyar Mérnöki Kamara korrózióvédelmi szakértője, szakterületének rendszeres előadója.

Szakmai elismerései többek között: Centenáriumi Díszoklevél, Kiváló Dolgozó, arany fokozatú Kiváló Újító, OMBKE-plakett, Miniszteri Elismerő Oklevél, Wahler Aladár-emlékérem.

Villányi Károly 1947. március 27-én született. 1965-ben a tapolcai gimnáziumban érettségizett, majd a Dunaújvárosi Felsőfokú Kohóipari Technikumban tanult tovább metallurgus szakon, 1974-ben az NME Kohó- és Fémipari Főiskolai Karán kohász metallurgus üzemmérnöki képesítést szerzett.

1968-tól a Dunai Vasmű, a mai nevén Dunaferr Acélművében dolgozott 2007-ben történt nyugdíjba vonulásáig. Gyakornokként az Acélmű öntőcsarnokában kezdett, majd az SM-kemencéből történő acélgyártás volt a következő állomás. 1971-től az épülő folyamatos öntőmű – FAM – állományaiba helyezték át. 1971-ben Riesában három hónapig, majd 1972-ben Donyeckben két hónapig ismerkedhetett a bevezetésre váró új technológiával. Az első öntésnél vezető-kormányosi munkakörben vett részt 1973-ban, majd a 2. számú öntőgép beüzemeltetésében is tevékeny része volt 1974-ben. 1974-től 1983-ig műszakos művezetői, majd 1983-tól FAM-technológusi munkakörben dolgozott.

Kétszer volt kiváló dolgozó, az OMBKE-nek 1972-től tagja.